

I.

(Zakonodavni akti)

UREDBE

**UREDBA (EU) 2020/2220 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA
od 23. prosinca 2020.**

o utvrđivanju određenih prijelaznih odredaba za potporu iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) i Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) u godinama 2021. i 2022. i izmjeni uredaba (EU) br. 1305/2013, (EU) br. 1306/2013 i (EU) br. 1307/2013 u pogledu sredstava i primjene u godinama 2021. i 2022. te Uredbe (EU) br. 1308/2013 u pogledu sredstava i raspodjele takve potpore u godinama 2021. i 2022.

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 43. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

nakon savjetovanja s Odborom regija,

uzimajući u obzir mišljenje Revizorskog suda ⁽²⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Cilj zakonodavnih prijedloga Komisije o zajedničkoj poljoprivrednoj politici (ZPP) nakon 2020. bio je uspostaviti snažan Unijin okvir koji je ključan kako bi se osiguralo da ZPP ostane zajednička politika s jednakim uvjetima za sve, a kojim se pritom državama članicama povjerava veća odgovornost u pogledu načina na koji one ostvaruju i ispunjavaju utvrđene ciljeve. U skladu s tim, države članice trebaju izraditi strateške planove u okviru ZPP-a te ih provesti nakon što ih odobri Komisija.
- (2) Zakonodavni postupak u pogledu zakonodavnih prijedloga Komisije o ZPP-u nakon 2020. nije dovršen na vrijeme kako bi se državama članicama i Komisiji omogućilo da pripreme sve elemente potrebne za primjenu novog pravnog okvira i strateških planova u okviru ZPP-a od 1. siječnja 2021., kako je Komisija prvotno predložila. To kašnjenje stvorilo je nesigurnost i rizike za poljoprivrednike u Uniji i cijeli poljoprivredni sektor Unije. Kako bi se smanjila ta nesigurnost i sačuvala vitalnost ruralnih područja i regija te doprinijelo okolišnoj održivosti, ovom Uredbom trebalo bi predvidjeti kontinuiranu primjenu pravila postojećeg okvira ZPP-a kojim je obuhvaćeno razdoblje od 2014. do 2020. („postojeći okvir ZPP-a”) te neprekinuta plaćanja poljoprivrednicima i drugim korisnicima, čime se osiguravaju predvidljivost i stabilnost tijekom prijelaznog razdoblja u godinama 2021. i 2022. („prijelazno razdoblje”) do datuma početka primjene novog pravnog okvira kojim je obuhvaćeno razdoblje koje počinje 1. siječnja 2023. („novi pravni okvir”).

⁽¹⁾ SL C 232, 14.7.2020., str. 29.

⁽²⁾ SL C 109, 1.4.2020., str. 1.

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 16. prosinca 2020. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 22. prosinca 2020.

- (3) S obzirom na to da tek treba dovršiti zakonodavni postupak u vezi sa zakonodavnim prijedlozima Komisije o ZPP-u nakon 2020., a države članice tek trebaju izraditi strateške planove u okviru ZPP-a te je potrebno savjetovati se s dionicima, postojeći okvir ZPP-a trebao bi se nastaviti primjenjivati tijekom dodatnog razdoblja od dvije godine. Cilj je prijelaznog razdoblja olakšati korisnicima neometan prijelaz na novo programsko razdoblje i predvidjeti mogućnost uzimanja u obzir Komunikacije Komisije od 11. prosinca 2019. o europskom zelenom planu („europski zeleni plan“).
- (4) Kako bi se osigurala dodjela potpora poljoprivrednicima i ostalim korisnicima iz Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) u godinama 2021. i 2022., Unija bi trebala nastaviti dodjeljivati takvu potporu tijekom prijelaznog razdoblja prema uvjetima postojećeg okvira ZPP-a. Postojeći okvir ZPP-a uspostavljen je osobito uredbama (EU) br. 1303/2013 ⁽⁴⁾, (EU) br. 1305/2013 ⁽⁵⁾, (EU) br. 1306/2013 ⁽⁶⁾, (EU) br. 1307/2013 ⁽⁷⁾ i (EU) br. 1308/2013 ⁽⁸⁾ Europskog parlamenta i Vijeća.
- (5) Ovom bi Uredbom državama članicama trebalo dati dovoljno vremena za pripremu njihovih strateških planova u okviru ZPP-a te olakšati stvaranje administrativnih struktura potrebnih za uspješnu provedbu novog pravnog okvira, posebno omogućavanjem povećanja tehničke pomoći. Svi strateški planovi u okviru ZPP-a trebali bi biti spremni za stupanje na snagu nakon završetka prijelaznog razdoblja kako bi se osigurala prijeko potrebne stabilnost i sigurnost za poljoprivredni sektor.
- (6) S obzirom na činjenicu da bi Unija trebala nastaviti pružati potporu ruralnom razvoju tijekom cijelog prijelaznog razdoblja, države članice trebale bi imati mogućnost financirati svoje produžene programe ruralnog razvoja iz odgovarajućih dodijeljenih proračunskih sredstava za godine 2021. i 2022. Produženi programi trebali bi osigurati barem jednaki ukupni udjel doprinosa iz EPFRR-a rezerviranog za mjere iz članka 59. stavka 6. Uredbe (EU) br. 1305/2013, u skladu s novim ambicijama utvrđenima u europskom zelenom planu.
- (7) Uredbom (EU) br. 1303/2013 utvrđena su zajednička pravila koja se primjenjuju na EPFRR i druge fondove koji funkcioniraju u skladu sa zajedničkim okvirom. Ta bi se uredba trebala nastaviti primjenjivati na programe koji primaju potporu iz EPFRR-a za programsko razdoblje 2014.–2020. i programske godine 2021. i 2022.
- (8) Rokovi utvrđeni u Uredbi (EU) br. 1303/2013 u pogledu izvješća o provedbi, godišnjih preglednih sastanaka, ex post evaluacija i sažetih izvješća, prihvatljivosti rashoda i opoziva te proračunskih obveza ograničeni su na programsko razdoblje 2014.–2020. Te bi rokove trebalo prilagoditi kako bi se uzelo u obzir produženo trajanje razdoblja tijekom kojeg bi se trebali provoditi programi povezani s potporom iz EPFRR-a.

⁽⁴⁾ Uredba (EU) br. 1303/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju zajedničkih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu, Europskom poljoprivrednom fondu za ruralni razvoj i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo i o utvrđivanju općih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1083/2006 (SL L 347, 20.12.2013., str. 320.).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) br. 1305/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o potpori ruralnom razvoju iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1698/2005 (SL L 347, 20.12.2013., str. 487.).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) br. 485/2008 (SL L 347, 20.12.2013., str. 549.).

⁽⁷⁾ Uredba (EU) br. 1307/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju pravila za izravna plaćanja poljoprivrednicima u programima potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 637/2008 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 (SL L 347, 20.12.2013., str. 608.).

⁽⁸⁾ Uredba (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL L 347, 20.12.2013., str. 671.).

- (9) Uredbom (EU) br. 1310/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁹⁾ i Delegiranom uredbom Komisije (EU) br. 807/2014 ⁽¹⁰⁾ predviđeno je da bi se rashodi za određene dugoročne obveze preuzete na temelju određenih uredbi na osnovi kojih se dodjeljivala potpora za ruralni razvoj prije no što je Uredba (EU) br. 1305/2013 bila primjenjiva trebali nastaviti, pod određenim uvjetima, plaćati iz EPFRR-a u programskom razdoblju 2014.–2020. Ti bi rashodi također trebali nastaviti biti prihvatljivi pod istim uvjetima u programskim godinama 2021. i 2022. za vrijeme trajanja odgovarajuće pravne obveze. Radi pravne jasnoće i pravne sigurnosti, trebalo bi pojasniti i da bi pravne obveze preuzete u okviru ranijih mjera koje odgovaraju mjerama iz Uredbe (EU) br. 1305/2013, na koje se primjenjuje integrirani administrativni i kontrolni sustav, trebale podlijegati tom integriranom administrativnom i kontrolnom sustavu te da bi se plaćanja povezana s tim pravnim obvezama trebala izvršiti u razdoblju od 1. prosinca do 30. lipnja sljedeće kalendarske godine.
- (10) EPFRR-om bi trebalo moći podupirati troškove izgradnje kapaciteta i pripremne mjere kojima se podupire izrada i buduća provedba strategija za lokalni razvoj pod vodstvom zajednice u skladu s novim pravnim okvirom.
- (11) Pri dodjeli prava na plaćanje ili ponovnom izračunu prava na plaćanje u slučaju država članica koje su zadržale postojeća prava na temelju Uredbe (EU) br. 1307/2013 pojedine su države članice u 2015. počinile pogreške prilikom utvrđivanja broja ili vrijednosti prava na plaćanje. Mnoge od tih pogrešaka, čak i ako se odnose na jednog poljoprivrednika, utječu na vrijednost prava na plaćanje za sve poljoprivrednike i za sve godine. Pojedine su države članice počinile pogreške i nakon 2015. pri dodjeli prava na plaćanje iz rezerve, primjerice pri izračunavanju prosječne vrijednosti. Takva neusklađenost obično je predmetom financijskog ispravka dok dotična država članica ne poduzme korektivne mjere. S obzirom na vrijeme koje je proteklo od prve dodjele, nastojanja država članica da utvrde i prema potrebi isprave prava na plaćanje te također u interesu pravne sigurnosti, broj i vrijednost prava na plaćanje trebali bi se smatrati zakonitima i pravilnima s učinkom od određenog datuma.
- (12) Na temelju članka 24. stavka 6. Uredbe (EU) br. 1307/2013 državama članicama omogućeno je da kod dodjele prava na plaćanje primijene koeficijent smanjenja na prihvatljive hektare koji se sastoje od trajnih travnjaka smještenih na područjima sa zahtjevnim klimatskim uvjetima. Alpskim pašnjacima često se upravlja kolektivno i stoga se površine dodjeljuju na godišnjoj osnovi, čime se stvara znatan stupanj nesigurnosti među poljoprivrednicima u dotičnim državama članicama. Provedba tog sustava pokazala se posebno složenom, osobito u pogledu točnog definiranja dotičnih područja. Budući da vrijednost prava na plaćanje na površinama na kojima se ne primjenjuje koeficijent smanjenja ovisi o zbroju prava na plaćanje na određenim površinama, ta nesigurnost posljedično utječe na sve poljoprivrednike u dotičnim državama članicama. Kako bi se stabilizirao sustav koji se trenutno primjenjuje u tim državama članicama te kako bi se što prije osigurala pravna sigurnost za sve poljoprivrednike u dotičnim državama članicama, dotične države članice trebale bi moći smatrati zakonitima i pravilnima vrijednost i broj svih prava na plaćanje dodijeljenih svim poljoprivrednicima prije 1. siječnja 2020. Vrijednost tih prava na plaćanje trebala bi, ne dovodeći u pitanje eventualna pravna sredstva koja su na raspolaganju pojedinačnim korisnicima, biti vrijednost za kalendarsku godinu 2019. koja vrijedi na dan 31. prosinca 2019.
- (13) Potvrdom prava na plaćanje ne oslobađa se državu članicu od njezine odgovornosti u okviru podijeljenog upravljanja EFJP-om da osigura zaštitu proračuna Unije od nepravilnih rashoda. Stoga se potvrdom prava na plaćanje dodijeljenih poljoprivrednicima prije 1. siječnja 2021., ili primjenom odstupanja, prije 1. siječnja 2020. ne bi trebala dovoditi u pitanje ovlast Komisije za donošenje odluka iz članka 52. Uredbe (EU) br. 1306/2013 u vezi s

⁽⁹⁾ Uredba (EU) br. 1310/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju određenih prijelaznih odredaba o potpori ruralnom razvoju Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) i o izmjenama Uredbe (EU) br. 1305/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu sredstava i njihove raspodjele za godinu 2014. i o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 i uredbi (EU) br. 1307/2013, (EU) br. 1306/2013 i (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu njihove primjene u godini 2014. (SL L 347, 20.12.2013., str. 865.).

⁽¹⁰⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 807/2014 od 11. ožujka 2014. o dopuni Uredbe (EU) br. 1305/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o potpori ruralnom razvoju iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) i uvođenju prijelaznih odredbi (SL L 227, 31.7.2014., str. 1.).

nepravilnim plaćanjima koja su dodijeljena za bilo koju kalendarsku godinu do 2020., uključujući tu godinu, ili primjenom odstupanja, do 2019., uključujući tu godinu, a koja su posljedica pogrešaka u broju ili vrijednosti tih prava na plaćanje.

- (14) S obzirom na činjenicu da novi pravni okvir za ZPP još nije donesen trebalo bi pojasniti da bi trebalo utvrditi prijelazne aranžmane radi reguliranja prijelaza s postojećih programa potpore koji se dodjeljuju na višegodišnjoj osnovi na novi pravni okvir.
- (15) Kako bi se ograničilo znatno prenošenje obveza iz tekućeg programskog razdoblja za ruralni razvoj u strateške planove u okviru ZPP-a, trajanje novih višegodišnjih obveza u području poljoprivrede, okoliša i klime, ekološkog uzgoja te dobrobiti životinja trebalo bi, u pravilu, ograničiti na razdoblje od najviše tri godine. Od 2022., produljenje postojećih obveza trebalo bi ograničiti na godinu dana.
- (16) Člankom 31. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 1305/2013 predviđeni su prijelazni aranžmani za olakšavanje postupnog ukidanja plaćanja na područjima koja se zbog primjene novih kriterija razgraničenja više ne bi smatrala područjima s prirodnim ograničenjima. Takva su plaćanja trebala biti isplaćena do 2020. i to tijekom razdoblja od maksimalno četiri godine. Uredbom (EU) 2017/2393 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹¹⁾ taj prvotni rok za novo razgraničenje tih područja produljen je do 2019. Za poljoprivrednike u državama članicama koje su odredile razgraničenje u 2018. i 2019. postupno ukidanje plaćanja nije moglo doseći maksimalne četiri godine. Kako bi se nastavilo s postupnim ukidanjem plaćanja, državama članicama trebalo bi dopustiti da ih, prema potrebi, nastave isplaćivati u godinama 2021. i 2022. Kako bi se osigurala odgovarajuća razina plaćanja po hektaru, u skladu s člankom 31. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 1305/2013, razinu plaćanja u godinama 2021. i 2022. trebalo bi utvrditi na 25 EUR po hektaru.
- (17) Budući da su poljoprivrednici izloženi sve većim gospodarskim i okolišnim rizicima zbog klimatskih promjena i povećane nestabilnosti cijena, Uredbom (EU) br. 1305/2013 predviđena je mjera upravljanja rizikom kako bi se poljoprivrednicima pomoglo u suočavanju s tim rizicima. Ta mjera uključuje financijske doprinose uzajamnim fondovima i instrument za stabilizaciju prihoda. Za dodjelu potpore u okviru te mjere predviđeni su posebni uvjeti kako bi se osiguralo da se prema poljoprivrednicima postupa jednako u cijeloj Uniji, da tržišno natjecanje nije narušeno i da se poštuju međunarodne obveze Unije. Kako bi se dodatno promicala primjena te mjere za poljoprivrednike u svim sektorima, državama članicama trebalo bi omogućiti da smanje prag od 30 % kojim se aktivira naknada poljoprivrednicima za pad proizvodnje ili prihoda koji se primjenjuje na odgovarajući instrument, ali ne na manje od 20 %.
- (18) Posljedice izbijanja bolesti COVID-19 pogodile su poljoprivrednike i ruralna poduzeća na dosad nezabilježen način. Produljenje znatnih ograničenja kretanja koja su uvedena u državama članicama te obvezno zatvaranje trgovina, tržnica na otvorenom, restorana i drugih ugostiteljskih objekata uzrokovali su ekonomski poremećaj u poljoprivrednom sektoru i ruralnim zajednicama te doveli do problema s likvidnošću i novčanim tokovima za poljoprivrednike i za mala poduzeća koja se bave preradom, plasiranjem na tržište ili razvojem poljoprivrednih proizvoda. Kako bi se odgovorilo na učinke krize do koje je došlo zbog izbijanja bolesti COVID-19, trebalo bi produljiti trajanje mjere iz članka 39.b Uredbe (EU) br. 1305/2013 radi rješavanja aktualnih problema s likvidnošću koji ugrožavaju kontinuitet poljoprivrednih aktivnosti i postojanja malih poduzeća koja se bave preradom, plasiranjem na tržište ili razvojem poljoprivrednih proizvoda. Potpora za tu mjeru trebala bi se financirati s do najviše 2 % sredstava iz EPFRR-a dodijeljenih državama članicama u programskom razdoblju 2014.–2020.

⁽¹¹⁾ Uredba (EU) 2017/2393 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2017. o izmjeni uredaba (EU) br. 1305/2013 o potpori ruralnom razvoju iz Europskoga poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR), (EU) br. 1306/2013 o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike, (EU) br. 1307/2013 o utvrđivanju pravila za izravna plaćanja poljoprivrednicima u programima potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike, (EU) br. 1308/2013 o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i (EU) br. 652/2014 o utvrđivanju odredaba za upravljanje rashodima koji se odnose na prehrambeni lanac, zdravlje i dobrobit životinja te na biljno zdravstvo i biljni reprodukcijski materijal (SL L 350, 29.12.2017., str. 15.).

- (19) Kako bi se izbjegla situacija u kojoj sredstva za lokalni razvoj pod vodstvom zajednice u programskim godinama 2021. i 2022. ostanu neutrošena, države članice koje se koriste mogućnošću prijenosa iznosâ iz izravnih plaćanja u ruralni razvoj trebale bi moći primijeniti minimalnu dodjelu sredstava od 5 %, a u slučaju Hrvatske 2,5 %, za lokalni razvoj pod vodstvom zajednice samo na doprinos iz EPFRR-a za ruralni razvoj produljen do 31. prosinca 2022. koji je izračunan prije izvršenja prijenosa iznosâ iz izravnih plaćanja.
- (20) U skladu s Uredbom Vijeća (EU) 2020/2094 ⁽¹²⁾ o uspostavi Instrumenta Europske unije za oporavak („EURI“) radi potpore oporavku nakon krize uzrokovane bolešću COVID-19 („Uredba o EURI-ju“) trebalo bi staviti na raspolaganje dodatna sredstva za godine 2021. i 2022. radi otklanjanja utjecaja krize uzrokovane bolešću COVID-19 i njezinih posljedica za poljoprivredni sektor i ruralna područja Unije.
- (21) S obzirom na dosad nezabilježene izazove s kojima su suočeni poljoprivredni sektor i ruralna područja Unije zbog krize uzrokovane bolešću COVID-19, dodatna sredstva predviđena EURI-jem trebalo bi upotrijebiti za financiranje mjera na temelju Uredbe (EU) br. 1305/2013 kojima se otvara put za otporni, održivi i digitalni gospodarski oporavak u skladu s ciljevima Unijinih obveza u području okoliša i klime te s novim ambicijama utvrđenima u europskom zelenom planu.
- (22) Države članice stoga ne bi trebale smanjiti okolišne ambicije svojih postojećih programa ruralnog razvoja. Trebale bi osigurati ukupni udio za dodatna sredstva koji je jednak udjelu koji su u svojim programima ruralnog razvoja rezervirale za mjere koje su posebno korisne za okoliš i klimu u okviru doprinosa iz EPFRR-a („načelo nedopustivosti regresije“). Osim toga, najmanje 37 % dodatnih sredstava predviđenih EURI-jem trebalo bi namijeniti za mjere koje su posebno korisne za okoliš i klimu, kao i za dobrobit životinja i inicijativu LEADER. Nadalje, najmanje 55 % tih dodatnih sredstava trebalo bi namijeniti za mjere kojima se promiče gospodarski i socijalni razvoj u ruralnim područjima, odnosno za ulaganja u fizičku imovinu, razvoj poljoprivrednih gospodarstava i poslovanja, potporu za osnovne usluge te obnovu sela u ruralnim područjima i suradnju.
- (23) U suprotnom, kada države članice ne mogu poštovati načelo nedopustivosti regresije, trebale bi imati mogućnost odstupiti od obveze dodjele najmanje 55 % dodatnih sredstava iz EURI-ja za mjere kojima se promiče gospodarski i socijalni razvoj u ruralnim područjima te bi po mogućnosti trebale podupirati mjere koje su posebno korisne za okoliš i klimu. Međutim, kako bi se državama članicama osigurala dostatna fleksibilnost, države članice trebale bi također imati mogućnost odstupiti od načela nedopustivosti regresije u odnosu na ta dodatna sredstva u mjeri potrebnoj za usklađivanje s tom obvezom od 55 %.
- (24) Dodatna sredstva iz EURI-ja podliježu posebnim uvjetima. Ta bi dodatna sredstva stoga trebalo programirati i pratiti odvojeno od potpore Unije za ruralni razvoj, pri čemu bi se, kao opća, trebala primjenjivati pravila utvrđena u Uredbi (EU) br. 1305/2013. Stoga bi ta dodatna sredstva trebalo provesti Uredbom (EU) br. 1305/2013 i smatrati ih u okviru te uredbe iznosima kojima se financiraju mjere u okviru EPFRR-a. Zbog toga bi se trebala primjenjivati pravila utvrđena u Uredbi (EU) br. 1305/2013, među ostalim i pravila o izmjenama programâ ruralnog razvoja, Uredbi (EU) br. 1306/2013, među ostalim i pravila o automatskom opozivu, i Uredbi (EU) br. 1307/2013, osim ako je ovom Uredbom predviđeno drukčije.
- (25) Trebalo bi utvrditi posebnu maksimalnu stopu sufinanciranja Unije kao i povećanu stopu potpore za ulaganja kojima se doprinosi otpornom, održivom i digitalnom gospodarskom oporavku te potporu mladim poljoprivrednicima kako bi se osigurao odgovarajući učinak poluge dodatnih sredstava predviđenih EURI-jem.
- (26) Kako bi se osigurao kontinuitet u prijelaznom razdoblju, pričuvu za krize u poljoprivrednom sektoru trebalo bi zadržati za godine 2021. i 2022. Odgovarajući iznos pričuve za godine 2021. i 2022. trebalo bi uključiti u tu pričuvu.
- (27) Kada je riječ o aranžmanima u vezi s pretfinanciranjem iz EPFRR-a, trebalo bi razjasniti da ni produljenje programa koji primaju potporu iz EPFRR-a u skladu s ovom Uredbom do 31. prosinca 2022. ni dodatna sredstva stavljena na raspolaganje na temelju Uredbe o EURI-ju ne bi trebali dovesti do bilo kakve dodjele dodatnog pretfinanciranja za dotične programe.

⁽¹²⁾ Uredba Vijeća (EU) 2020/2094 od 14. prosinca 2020. o uspostavi Instrumenta Europske unije za oporavak radi potpore oporavku nakon krize uzrokovane bolešću COVID-19 (SL L 433, 22.12.2020., str. 23.).

- (28) Člankom 11. Uredbe (EU) br. 1307/2013 obveza država članica u pogledu obavješćivanja o odlukama donesenima u skladu s tim člankom i procijenjenom rezultatu povezanom sa smanjenjem iznosa izravnih plaćanja koja se dodjeljuju poljoprivredniku za određenu kalendarsku godinu za dio iznosa koji premašuje 150 000 EUR trenutačno je predviđena samo za godine od 2015. do 2020. Kako bi se osigurao nastavak postojećeg sustava, države članice trebale bi obavješćivati i o svojim odlukama donesenima u skladu s tim člankom i procijenjenom rezultatu povezanom sa smanjenjem za kalendarske godine 2021. i 2022.
- (29) Člankom 14. Uredbe (EU) br. 1307/2013 državama članicama omogućuje se da prenose sredstva između izravnih plaćanja i ruralnog razvoja za kalendarske godine od 2014. do 2020. Kako bi se osiguralo da države članice mogu pratiti vlastitu strategiju, fleksibilnost među stupovima trebala bi biti dostupna i za kalendarsku godinu 2021. (financijska godina 2022.) i kalendarsku godinu 2022. (financijska godina 2023.).
- (30) Kako bi Komisija mogla odrediti proračunske gornje granice u skladu s člankom 22. stavkom 1., člankom 36. stavkom 4., člankom 42. stavkom 2., člankom 49. stavkom 2., člankom 51. stavkom 4. i člankom 53. stavkom 7. Uredbe (EU) br. 1307/2013, potrebno je da države članice priopće svoje odluke o dodjelama financijskih sredstava po programu za kalendarsku godinu 2021. do 19. veljače 2021., a za kalendarsku godinu 2022. do 1. kolovoza 2021.
- (31) Člankom 22. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 1307/2013 predviđena je linearna prilagodba vrijednosti prava na plaćanje u slučaju promjene gornje granice za program osnovnog plaćanja u odnosu na prethodnu godinu zbog određenih odluka koje su donijele države članice i koje utječu na gornju granicu za program osnovnih plaćanja. Produljenje Priloga II. toj uredbi u pogledu nacionalnih gornjih granica nakon kalendarske godine 2020. i moguće godišnje promjene od tog datuma mogle bi utjecati na gornju granicu za program osnovnog plaćanja. Stoga, kako bi države članice mogle poštovati obvezu utvrđenu u članku 22. stavku 4. te uredbe u kojem je predviđeno da zbroj vrijednosti prava na plaćanje i rezervi mora biti jednak gornjoj granici za program osnovnog plaćanja, primjereno je predvidjeti linearnu prilagodbu radi prilagođavanja produljenju Priloga II. toj uredbi ili izmjenama Priloga II. toj uredbi tijekom prijelaznog razdoblja. Nadalje, kako bi se državama članicama pružila veća fleksibilnost, čini se primjerenim dopustiti im da prilagode vrijednost prava na plaćanje ili vrijednost rezerve, eventualno uz različite stope prilagodbe.
- (32) U skladu s postojećim pravnim okvirom, države članice priopćile su 2014. svoje odluke do kalendarske godine 2020. o podjeli godišnje nacionalne gornje granice za program osnovnog plaćanja među regijama i mogućim godišnjim postupnim izmjenama za razdoblje obuhvaćeno Uredbom (EU) br. 1307/2013. Potrebno je da države članice priopće te odluke i za kalendarske godine 2021. i 2022.
- (33) Mehanizam unutarnje konvergencije temeljni je proces za pravedniju raspodjelu, među poljoprivrednicima, izravnih potpora dohotku. Znatne individualne razlike koje se temelje na starim povijesnim referentnim vrijednostima sve je teže opravdati. U Uredbi (EU) br. 1307/2013 osnovni model unutarnje konvergencije sastoji se od primjene u državama članicama jedinstvene paušalne stope za sva prava na plaćanje na nacionalnoj ili regionalnoj razini od 2015. Međutim, kako bi se osigurao lakši prelazak na jedinstvenu vrijednost predviđeno je odstupanje kojim se državama članicama omogućuje diferenciranje vrijednosti prava na plaćanje primjenom djelomične konvergencije, koja se naziva i „model tunela”, između 2015. i 2019. Pojedine države članice iskoristile su to odstupanje. Kako bi nastavile proces prema pravednijoj raspodjeli izravnih plaćanja, države članice trebale bi moći nastaviti s konvergencijom prema nacionalnom ili regionalnom prosjeku nakon 2019. umjesto da prijeđu na jedinstvenu paušalnu stopu ili zadrže vrijednost prava na plaćanje na razini iz 2019. Ta bi se mogućnost za države članice trebala primjenjivati od 1. siječnja 2021. Države članice trebale bi svake godine priopćiti Komisiji svoju odluku za sljedeću godinu.
- (34) Odredbe Uredbe (EU) br. 1307/2013 o prilagodbi svih prava na plaćanje koje se mijenjaju ovom Uredbom trebale bi se primjenjivati retroaktivno od 1. siječnja 2020. kako bi se pojasnilo da su države članice mogle primijeniti konvergenciju nakon 2019.
- (35) Člankom 30. Uredbe (EU) br. 1307/2013 predviđene su godišnje postupne izmjene vrijednosti prava na plaćanje koje se dodjeljuju iz rezerve kako bi se odrazili godišnji koraci nacionalne gornje granice utvrđene u Prilogu II. toj uredbi u skladu s višegodišnjim upravljanjem rezervom. Ta pravila trebalo bi prilagoditi kako bi se odrazilo da je moguće izmijeniti i vrijednost svih dodijeljenih prava na plaćanje i vrijednost rezerve radi prilagodbe promjeni iznosa iz Priloga II. toj uredbi između dvije godine. U državama članicama koje su odlučile nastaviti s unutarnjom konvergencijom ta unutarnja konvergencija provodi se na godišnjoj osnovi. Za kalendarske godine 2020., 2021.

i 2022. u godini dodjele potrebno je odrediti samo vrijednost prava na plaćanje iz tekuće godine. Jedinичnu vrijednost prava na plaćanje koja se dodjeljuju iz rezerve u određenoj godini trebalo bi izračunati nakon moguće prilagodbe rezerve u skladu s člankom 22. stavkom 5. te uredbe. U svim sljedećim godinama vrijednost prava na plaćanje koja se dodjeljuju iz rezerve trebalo bi prilagoditi u skladu s tim člankom 22. stavkom 5. te uredbe.

- (36) Člankom 36. Uredbe (EU) br. 1307/2013 predviđena je primjena programa jedinstvenih plaćanja po površini do 31. prosinca 2020. Primjereno je dopustiti produljenje programa jedinstvenih plaćanja po površini za godine 2021. i 2022.
- (37) Budući da će izmjena Priloga II. Uredbi (EU) br. 1307/2013, utvrđena u ovoj Uredbi, stupiti na snagu prekasno da bi države članice mogle poštovati prvobitni rok za određene obveze u pogledu obavješćivanja u 2020., potrebno je odgoditi rok u kojem države članice trebaju donijeti odluku o uvođenju, po prvi put, preraspodjele plaćanja s 2021. ili 2022., i obavješćivanje Komisije o toj odluci. Primjereno je utvrditi taj rok tako da bude istodoban s rokom za odluke o fleksibilnosti među stupovima.
- (38) Na temelju članka 37. Uredbe (EU) br. 1307/2013 države članice koje primjenjuju program jedinstvenih plaćanja po površini mogu odlučiti dodijeliti prijelaznu nacionalnu potporu u razdoblju 2015.–2020. kako bi izbjegle iznenadno i znatno smanjenje potpore u onim sektorima koji su ostvarili korist od prijelazne nacionalne potpore do 2014. Kako bi se osiguralo da tijekom prijelaznog razdoblja takva potpora i dalje ima svoju ulogu u podupiranju prihoda poljoprivrednika u tim posebnim sektorima, trebalo bi predvidjeti nastavak te potpore pod istim uvjetima i ograničenjima kao u razdoblju 2015.–2020.
- (39) Radi pravne sigurnosti trebalo bi pojasniti da se člancima 41. i 42. Uredbe (EU) br. 1307/2013 omogućuje državama članicama da na godišnjoj osnovi preispituju svoje odluke o preraspodjeli plaćanja. Rok za preispitivanje koji se primjenjuje u 2021. i 2022. trebalo bi utvrditi tako da bude istodoban s rokom za odluke o fleksibilnosti među stupovima.
- (40) Člankom 52. stavkom 10. Uredbe (EU) br. 1307/2013 Komisiju se ovlašćuje za donošenje delegiranih akata kojima se državama članicama omogućuje da odluče da se dobrovoljna proizvodno vezana potpora može nastaviti isplaćivati do 2020. na temelju proizvodnih jedinica za koje je potpora dodijeljena u proteklom referentnom razdoblju. Cilj je tog ovlaštenja osigurati najveću moguću usklađenost među programima Unije usmjerenima na sektore koji mogu biti obilježeni strukturnim tržišnim neravnotežama. Stoga je primjereno to ovlaštenje produljiti i na godine 2021. i 2022.
- (41) Budući da će izmjena Priloga II. Uredbi (EU) br. 1307/2013, utvrđena u ovoj Uredbi, stupiti na snagu prekasno da bi države članice u 2020. mogle poštovati prvobitni rok za određene obveze u pogledu obavješćivanja, potrebno je odgoditi rok u kojem države članice trebaju donijeti odluku o uvođenju, po prvi put, dobrovoljne proizvodno vezane potpore od 2021. ili 2022., i obavješćivanje Komisije o toj odluci. Primjereno je utvrditi taj rok tako da bude istodoban s datumom za odluke o fleksibilnosti među stupovima. Slično tome, rok za odluku država članica da nastave ili prestanu dodjeljivati dobrovoljnu proizvodno vezanu potporu u godinama 2021. i 2022. i obavješćivanje Komisije o toj odluci trebalo bi odgoditi do istog datuma.
- (42) Člankom 54. Uredbe (EU) br. 1307/2013 utvrđuju se elementi obavijesti država članica o dobrovoljnoj proizvodno vezanoj potpori. Primjereno je pojasniti da bi te obavijesti za kalendarske godine 2021. i 2022. trebale uključivati postotak nacionalne gornje granice koja se upotrebljava za financiranje te potpore za godine 2021. i 2022.
- (43) Uredbom (EU) br. 1308/2013 utvrđena su pravila zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta i obuhvaćeni određeni programi potpore. Zakonodavnim prijedlozima Komisije o ZPP-u nakon 2020. predviđeno je da te programe potpore treba uključiti u buduće strateške planove država članica u okviru ZPP-a. Kako bi se osiguralo neometano uključivanje tih programa potpore u budući ZPP, trebalo bi utvrditi pravila o trajanju svakog od tih programa potpore kada ih bude trebalo produljiti tijekom prijelaznog razdoblja. Stoga, kada je riječ o programu potpore u sektoru maslinova ulja i stolnih maslina, postojeće programe rada izrađene za razdoblje od 1. travnja 2018. do 31. ožujka 2021. trebali bi slijediti novi programi rada za razdoblje od 1. travnja 2021. do 31. prosinca 2022. Postojeći operativni programi u sektoru voća i povrća koji nisu dosegli svoje maksimalno trajanje od pet godina smiju se produljiti samo do 31. prosinca 2022. Nove operativne programe u sektoru voća i povrća trebalo bi odobravati samo na razdoblje od najviše tri godine. Postojeće nacionalne programe za sektor pčelarstva izrađene za razdoblje od 1. kolovoza 2019. do 31. srpnja 2022. trebalo bi produljiti do 31. prosinca 2022.

- (44) Zbog krize uzrokovane pandemijom bolesti COVID-19 vinogradari koji imaju odobrenja za novu sadnju ili ponovnu sadnju, a koja istječu u 2020., uvelike su spriječeni u planiranom korištenju tim odobrenjima u posljednjoj godini njihove valjanosti. Kako bi se izbjegao gubitak tih odobrenja i smanjio rizik od pogoršanja uvjeta u kojima bi se sadnja trebala provoditi, potrebno je dopustiti produljenje valjanosti odobrenja za novu sadnju ili ponovnu sadnju koja istječu u 2020. Stoga bi sva odobrenja za novu sadnju ili ponovnu sadnju koja istječu u 2020. trebala produljiti do 31. prosinca 2021. Isto tako, uzimajući u obzir promjene u izgledima na tržištu, nositelji odobrenja za sadnju koja istječu u 2020. trebali bi imati mogućnost da se ne koriste svojim odobrenjima, a da pritom ne podliježu administrativnim kaznama.
- (45) Odredbe Uredbe (EU) br. 1308/2013 o odobrenjima za nove sadnje ili ponovne sadnje koje su trebale isteći 2020., koje se mijenjaju ovom Uredbom, trebale bi se, zbog ozbiljnih poremećaja izazvanih pandemijom bolesti COVID-19 i poteškoća koje je pandemija uzrokovala u pogledu upotrebe tih odobrenja, primjenjivati retroaktivno od 1. siječnja 2020.
- (46) U 2013. utvrđene su prijelazne odredbe kako bi se osigurao nesmetan prijelaz s prethodnog sustava prava sadnje vinove loze na novi program odobrenja za sadnju, osobito kako bi se izbjegla prekomjerna sadnja prije početka tog novog programa. Krajnji rok za podnošenje zahtjeva za konverziju prava sadnje u odobrenja istječe 31. prosinca 2020. Međutim, odobrenjima se mora koristiti podnositelj zahtjeva i njima se ne smije trgovati kao što se to ranije radilo s pravima sadnje. Osim toga, od podnositelja zahtjeva za odobrenje moglo bi se zatražiti da imaju odgovarajuće vinogradarsko područje, što može dovesti do situacija u kojima nositelji prava sadnje još nisu uspjeli steći odgovarajuća vinogradarska područja kako bi se koristili odobrenjima koja bi proizašla iz konverzije njihovih prava sadnje. Ozbiljni gospodarski učinak pandemije bolesti COVID-19 na sektor vina prouzročio je vinogradarima probleme s likvidnošću te također nesigurnost u vezi s budućom potražnjom za vinom. Vinogradari koji i dalje imaju prava sadnje ne bi trebali biti prisiljeni odlučiti žele li svoja prava sadnje pretvoriti u odobrenja kada su suočeni s iznimnim poteškoćama zbog krize uzrokovane pandemijom bolesti COVID-19, osobito zato što bi, ako se ne koriste svojim odobrenjima za sadnju koja proizlaze iz konverzije, podliježali administrativnoj kazni. Državama članicama koje su vinogradarima dopustile da podnesu svoje zahtjeve za konverziju prava sadnje do 31. prosinca 2020. trebalo bi stoga omogućiti da rok za podnošenje takvih zahtjeva produlje do 31. prosinca 2022. Stoga bi trebalo prilagoditi najkasniji datum valjanosti takvih pretvorenih odobrenja i on bi trebao završiti 31. prosinca 2025.
- (47) Člankom 214.a Uredbe (EU) br. 1308/2013 Finskoj je dopušteno da pod određenim uvjetima dodjeljuje nacionalnu potporu u južnoj Finskoj do 2020., podložno odobrenju Komisije. Kako bi se osigurao kontinuitet plaćanja te potpore tijekom prijelaznog razdoblja, dodjela te nacionalne potpore mora i dalje biti dopuštena pod istim uvjetima i u istim iznosima kao u 2020.
- (48) Kako bi se poboljšalo funkcioniranje tržišta maslinovog ulja, države članice trebale bi moći odlučiti o provedbi pravila o stavljanju na tržište kojima se regulira ponuda. Međutim, opseg takvih odluka trebao bi isključivati praksu koja bi mogla narušiti tržišno natjecanje.
- (49) Nedavni su događaji pokazali da se poljoprivrednici sve više suočavaju s rizicima nestabilnosti prihoda, djelomično zbog izloženosti tržištu, a djelomično zbog ekstremnih vremenskih uvjeta i čestih sanitarnih i fitosanitarnih kriza koje pogađaju stoku i agronomsku imovinu Unije. Radi ublažavanja učinaka nestabilnosti prihoda poticanjem poljoprivrednika da štede u uspješnim godinama kako bi se mogli nositi s lošim godinama, nacionalne porezne mjere prema kojima se osnovica poreza na dohodak koja se primjenjuje na poljoprivrednike izračunava na temelju višegodišnjeg razdoblja trebalo bi izuzeti iz primjene pravila o državnim potporama.
- (50) S obzirom na to da cilj ove Uredbe, odnosno predviđanje nastavka primjene pravila postojećeg okvira ZPP-a te neprekinutih plaćanja poljoprivrednicima i drugim korisnicima, čime se osiguravaju predvidljivost i stabilnost tijekom prijelaznog razdoblja, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog opsega i učinaka djelovanja on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.

- (51) Na ovu se Uredbu primjenjuju horizontalna financijska pravila koja su Europski parlament i Vijeće donijeli na temelju članka 322. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). Ta su pravila utvrđena u Uredbi (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ i njima se pobliže određuje postupak za utvrđivanje i izvršenje proračuna preko bespovratnih sredstava, nabave, nagrada i neizravnog izvršenja te se predviđaju provjere odgovornosti financijskih izvršitelja. Pravila donesena na temelju članka 322. UFEU-a također uključuju opći sustav uvjetovanosti za zaštitu proračuna Unije.
- (52) Uredbe (EU) br. 1305/2013, (EU) br. 1306/2013, (EU) br. 1307/2013 i (EU) br. 1308/2013 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.
- (53) Kako bi se osiguralo da dodatna sredstva stavljena na raspolaganje na temelju Uredbe o EURI-ju budu dostupna od 1. siječnja 2021., odredbe o potpori u okviru EURI-ja u ovoj Uredbi trebale se primjenjivati retroaktivno od tog datuma.
- (54) S obzirom na prioritetnu potrebu da se odmah osigura pravna sigurnost za poljoprivredni sektor u trenutačnim okolnostima, ova Uredba trebala bi hitno stupiti na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

GLAVA I.

PRIJELAZNE ODREDBE

POGLAVLJE I.

Produljenje određenih razdoblja iz uredaba (EU) br. 1303/2013 i (EU) br. 1310/2013 i nastavak primjene Uredbe (EU) br. 1303/2013 za programske godine 2021. i 2022.

Članak 1.

Produljenje razdoblja trajanja programa koji primaju potporu iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj

1. Kada je riječ o programima koji primaju potporu iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR), razdoblje od 1. siječnja 2014. do 31. prosinca 2020. utvrđeno u članku 26. stavku 1. Uredbe (EU) br. 1303/2013 produljuje se do 31. prosinca 2022.
2. Produljenjem razdoblja trajanja programa koji primaju potporu iz EPFRR-a iz 1. stavka ovog članka ne dovodi se u pitanje potreba podnošenja zahtjeva za izmjenu programâ ruralnog razvoja za prijelazno razdoblje kako je navedeno u članku 11. točki (a) Uredbe (EU) br. 1305/2013. Takvom izmjenom mora se osigurati da je barem isti ukupni udio doprinosa iz EPFRR-a rezerviran za mjere iz članka 59. stavka 6. te uredbe.

Članak 2.

Nastavak primjene Uredbe (EU) br. 1303/2013 na programe koji primaju potporu iz EPFRR-a

1. Uredba (EU) br. 1303/2013 nastavlja se primjenjivati na programe koji primaju potporu iz EPFRR-a u programskom razdoblju 2014.–2020. i koji su produljeni u skladu s člankom 1. ove Uredbe.
2. Kada je riječ o programima koji su produljeni u skladu s člankom 1. ove Uredbe, upućivanja na razdoblja ili rokove iz članka 50. stavka 1., članka 51. stavka 1., članka 57. stavka 2., članka 65. stavaka 2. i 4. i članka 76. prvog stavka Uredbe (EU) br. 1303/2013 produljuju se za dvije godine.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL L 193, 30.7.2018., str. 1.).

3. Kada je riječ o programima koji su produljeni u skladu s člankom 1. ove Uredbe, države članice mijenjaju svoje ciljeve utvrđene u kontekstu okvira za procjenu ostvarenja postignuća navedenog u Prilogu II. Uredbi (EU) br. 1303/2013 kako bi utvrdile ciljeve za 2025. Za te programe upućivanja na ciljeve za 2023. utvrđene u provedbenim aktima donesenima u skladu s člankom 22. stavkom 7. Uredbe (EU) br. 1303/2013 ili člankom 8. stavkom 3., člankom 67., člankom 75. stavkom 5. ili člankom 76. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1305/2013 smatraju se upućivanjima na ciljeve za 2025.

4. Konačni datum do kojeg Komisija mora izraditi sažeto izvješće u kojemu se navode glavni zaključci ex post evaluacija za EPFRR predviđenih u članku 57. stavku 4. Uredbe (EU) br. 1303/2013 jest 31. prosinca 2027.

Članak 3.

Prihvatljivost određenih vrsta rashoda tijekom prijelaznog razdoblja

Ne dovodeći u pitanje članak 2. stavak 2. ove Uredbe, članak 65. stavak 2. Uredbe (EU) br. 1303/2013 i članak 38. Uredbe (EU) br. 1306/2013, rashodi iz članka 3. stavka 1. Uredbe (EU) br. 1310/2013 i članka 16. Delegirane uredbe (EU) br. 807/2014 prihvatljivi su za doprinos iz EPFRR-a iz dodijeljenih sredstava za 2021. i 2022. namijenjenih programima koji primaju potporu iz EPFRR-a, a koji su produljeni u skladu s člankom 1. ove Uredbe podložno sljedećim uvjetima:

- (a) ti su rashodi predviđeni u odgovarajućem programu ruralnog razvoja za godine obuhvaćene prijelaznim razdobljem;
- (b) primjenjuje se stopa doprinosa iz EPFRR-a za odgovarajuću mjeru na temelju Uredbe (EU) br. 1305/2013 kako je navedeno u Prilogu I. Uredbi (EU) br. 1310/2013 i u Prilogu I. Delegiranoj uredbi (EU) br. 807/2014;
- (c) sustav iz članka 67. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1306/2013 primjenjuje se na pravne obveze preuzete u okviru mjera koje odgovaraju potpori koja se dodjeljuje u skladu s člankom 21. stavkom 1. točkama (a) i (b), člancima od 28. do 31. te člancima 33., 34. i 40. Uredbe (EU) br. 1305/2013, a relevantne operacije jasno su navedene; i
- (d) plaćanja za pravne obveze iz točke (c) ovog članka izvršavaju se u razdoblju utvrđenom u članku 75. Uredbe (EU) br. 1306/2013.

POGLAVLJE II.

Priprema budućih strategija za lokalni razvoj pod vodstvom zajednice u programskim godinama 2021. i 2022.

Članak 4.

Lokalni razvoj pod vodstvom zajednice

Kada je riječ o programima koji su produljeni u skladu s člankom 1. ove Uredbe, EPFRR-om se mogu podupirati troškovi izgradnje kapaciteta i pripreme mjere kojima se podupire izrada i buduća provedba strategije lokalnog razvoja pod vodstvom zajednice u skladu s novim pravnim okvirom.

POGLAVLJE III.

Prava na plaćanje za izravna plaćanja poljoprivrednicima

Članak 5.

Konačna prava na plaćanje

1. Prava na plaćanje dodijeljena poljoprivrednicima prije 1. siječnja 2020. smatraju se zakonitima i pravilnima od 1. siječnja 2021. Vrijednost tih prava na plaćanje koja se smatra zakonitom i pravilnom vrijednost je za kalendarsku godinu 2020. koja vrijedi na dan 31. prosinca 2020.

2. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, država članica koja je iskoristila mogućnost predviđenu u članku 24. stavku 6. Uredbe (EU) br. 1307/2013 može, poštujući legitimna očekivanja poljoprivrednika, odlučiti da se sva prava na plaćanje dodijeljena prije 1. siječnja 2020. smatraju zakonitima i pravilnima od tog datuma. U tom slučaju, vrijednost tih prava na plaćanje koja se smatra zakonitom i pravilnom vrijednost je za kalendarsku godinu 2019. koja vrijedi na dan 31. prosinca 2019.
3. Stavci 1. i 2. ovog članka primjenjuju se ne dovodeći u pitanje relevantne odredbe prava Unije, posebno članak 22. stavak 5. i članak 25. stavak 12. Uredbe (EU) br. 1307/2013, koje se odnose na vrijednost prava na plaćanje za kalendarsku godinu 2020. i nadalje.
4. Stavci 1. i 2. ne primjenjuju se na prava na plaćanje dodijeljena poljoprivrednicima na temelju činjenično netočnih zahtjeva, osim u slučajevima u kojima poljoprivrednik opravdano nije mogao zamijetiti pogrešku.
5. Stavcima 1. i 2. ovog članka ne dovodi se u pitanje ovlast Komisije da donosi odluke iz članka 52. Uredbe (EU) br. 1306/2013 u vezi s rashodima nastalima za plaćanja dodijeljena za kalendarske godine do 2020., uključujući i tu godinu ako se primjenjuje stavak 1. ovog članka, ili do 2019., uključujući i tu godinu ako se primjenjuje stavak 2. ovog članka.

POGLAVLJE IV.

Prijelazne odredbe koje se odnose na ruralni razvoj

Članak 6.

Prihvatljivost rashoda nastalih na temelju Uredbe (EU) br. 1305/2013, i određenih vrsta rashoda nastalih na temelju uredbi (EZ) br. 1698/2005 i (EZ) br. 1257/1999

Rashodi koji se odnose na pravne obveze prema korisnicima nastali na temelju Uredbe (EU) br. 1305/2013 i određene vrste rashoda nastalih na temelju uredbi Vijeća (EZ) br. 1698/2005⁽¹⁴⁾ i (EZ) br. 1257/1999⁽¹⁵⁾ mogu biti prihvatljivi za doprinos iz EPFRR-a u razdoblju 2023.–2027. od 1. siječnja 2023., podložno uvjetima koje treba utvrditi u skladu s pravnim okvirom ZPP-a primjenjivim u razdoblju 2023.–2027.

GLAVA II.

IZMJENE

Članak 7.

Izmjene Uredbe (EU) br. 1305/2013

Uredba (EU) br. 1305/2013 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 8. stavku 1., točka (h) mijenja se kako slijedi:

- (a) podtočka i. zamjenjuje se sljedećim:

„i. tablicu u kojoj se određuje, u skladu s člankom 58. stavkom 4. i člankom 58.a stavkom 2. ove Uredbe, ukupan doprinos iz EPFRR-a planiran za svaku godinu. U toj tablici zasebno se navode dodatna sredstva navedena u članku 58.a stavku 2. ove Uredbe. Kada je to primjenjivo, u toj tablici također se zasebno navode, unutar

⁽¹⁴⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1698/2005 od 20. rujna 2005. o potporama ruralnom razvoju Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL L 277, 21.10.2005., str. 1.).

⁽¹⁵⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1257/1999 od 17. svibnja 1999. o potpori Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP) ruralnom razvoju kojom se izmjenjuju i stavljaju izvan snage određene uredbe (SL L 160, 26.6.1999., str. 80.).

ukupnog doprinosa iz EPFRR-a, odobrena sredstva predviđena za slabije razvijene regije i sredstva prenesena u EPFRR na temelju članka 7. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1307/2013. Planirani godišnji doprinos iz EPFRR-a mora biti usklađen s višegodišnjim financijskim okvirom;”;

(b) podtočka ii. zamjenjuje se sljedećim:

„ii. tablicu u kojoj se određuje, za svaku mjeru, i za svaku vrstu djelatnosti s posebnom stopom doprinosa iz EPFRR-a, za vrstu djelatnosti iz članka 37. stavka 1. i članka 39.a, za vrstu djelatnosti iz članka 38. stavka 3. i članka 39. stavka 1. kada država članica primjenjuje postotak manji od 30 %, i za tehničku pomoć, ukupni planirani doprinos Unije te primjenjivu stopu doprinosa iz EPFRR-a. Kada je to primjenjivo, u toj tablici prikazuje se zasebno stopa doprinosa iz EPFRR-a za slabije razvijene regije i za druge regije;”;

2. u članku 28. stavku 5. dodaju se sljedeći podstavci:

„Za nove obveze koje se trebaju preuzeti od 2021. države članice određuju u svojim programima ruralnog razvoja kraće razdoblje od jedne do tri godine.

Ako države članice predvide godišnje produljenje obveza nakon završetka početnog razdoblja u skladu s prvim podstavkom, od 2022. produljenje ne smije trajati dulje od jedne godine.

Odstupajući od drugog podstavka, za nove obveze koje se trebaju preuzeti u 2021. i 2022. države članice mogu odrediti razdoblje dulje od tri godine u svojim programima ruralnog razvoja na temelju prirode obveza i prirode ekološko-klimatskih ciljeva koje se nastoji ostvariti.”;

3. u članku 29. stavku 3. dodaju se sljedeći podstavci:

„Za nove obveze koje se trebaju preuzeti od 2021. države članice određuju u svojim programima ruralnog razvoja kraće razdoblje od jedne do tri godine.

Ako države članice predvide godišnje produljenje za održavanje ekološkog uzgoja nakon završetka početnog razdoblja u skladu s prvim podstavkom, od 2022. produljenje ne smije trajati dulje od jedne godine.

Odstupajući od drugog podstavka, za nove obveze koje se trebaju preuzeti u 2021. i 2022., ako se potpora dodjeljuje za prijelaz na ekološki uzgoj, države članice mogu odrediti razdoblje dulje od tri godine u svojim programima ruralnog razvoja.”;

4. u članku 31. stavku 5., drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„U godinama 2021. i 2022., kada je riječ o programima koji su produljeni u skladu s člankom 1. Uredbe (EU) 2020/2220 Europskog parlamenta i Vijeća * ako države članice nisu odobrile postupno smanjena plaćanja uz maksimalno trajanje od četiri godine do 2020., te države članice mogu odlučiti nastaviti s tim plaćanjima do kraja 2022., ali ne dulje od ukupno četiri godine. U tom slučaju plaćanja u godinama 2021. i 2022. ne smiju premašiti 25 EUR po hektaru.

* Uredba (EU) 2020/2220 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. prosinca 2020. o utvrđivanju određenih prijelaznih odredaba za potporu iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) i Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) u godinama 2021. i 2022. i izmjeni uredaba (EU) br. 1305/2013, (EU) br. 1306/2013 i (EU) br. 1307/2013 u pogledu sredstava i primjene u godinama 2021. i 2022. te Uredbe (EU) br. 1308/2013 u pogledu sredstava i raspodjele takve potpore u godinama 2021. i 2022. (SL L 437., 28.12.2020., str. 1.).”;

5. u članku 33. stavku 2. dodaju se sljedeći podstavci:

„Za nove obveze koje treba preuzeti od 2021. države članice u svojim programima ruralnog razvoja određuju kraće razdoblje u trajanju od jedne do tri godine.

Ako države članice predvide godišnje produljenje obveza nakon završetka početnog razdoblja u skladu s drugim podstavkom, od 2022. produljenje ne smije trajati dulje od jedne godine.

Odstupajući od trećeg podstavka, za nove obveze koje treba preuzeti od 2021. i 2022. države članice u svojim programima ruralnog razvoja mogu odrediti razdoblje koje je dulje od tri godine na temelju prirode obveza i prirode koristi za dobrobit životinja koje se nastoji ostvariti.”;

6. u članku 38. stavku 3., drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Potpora iz članka 36. stavka 1. točke (b) dodjeljuje se isključivo za pokrivanje gubitaka koji su nastali uslijed nepovoljnih klimatskih prilika, bolesti životinja ili bilja, najezde nametnika ili mjera donesenih u skladu s Direktivom 2000/29/EZ radi iskorjenjivanja ili suzbijanja širenja bolesti bilja ili nametnika ili okolišnog incidenta, a zbog kojih je uništeno više od 30 % prosječne godišnje proizvodnje poljoprivrednika u prethodnom trogodišnjem razdoblju ili prosječne trogodišnje proizvodnje na temelju prethodnog petogodišnjeg razdoblja, ne uzimajući u obzir najveću i najmanju vrijednost. Za izračun godišnje proizvodnje poljoprivrednika mogu se koristiti indeksi. Upotrijebljena metoda izračuna mora omogućiti određivanje stvarnog gubitka pojedinačnog poljoprivrednika u određenoj godini. Države članice mogu odlučiti smanjiti taj postotak od 30 %, ali on ne može biti manji od 20 %.”;

7. u članku 39., stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Potpora iz članka 36. stavka 1. točke (c) dodjeljuje se samo ako pad prihoda premašuje 30 % prosječnog godišnjeg prihoda pojedinačnog poljoprivrednika u prethodnom trogodišnjem razdoblju ili prosječnog trogodišnjeg prihoda na temelju prethodnog petogodišnjeg razdoblja, ne uzimajući u obzir najveću i najmanju vrijednost. Za potrebe članka 36. stavka 1. točke (c) prihod podrazumijeva zbroj prihoda koje poljoprivrednik ostvari na tržištu, uključujući bilo koji oblik javne potpore, umanjeno za iznos ulaznih troškova. Plaćanjima poljoprivrednicima iz uzajamnog fonda pokriva se manje od 70 % izgubljenog prihoda u onoj godini u kojoj proizvođač postaje prihvatljiv za primanje takve pomoći. Za izračun godišnjeg gubitka prihoda poljoprivrednika mogu se koristiti indeksi. Države članice mogu odlučiti smanjiti taj postotak od 30 %, ali on ne može biti manji od 20 %.”;

8. u članku 39.b, stavak 4. zamjenjuje se sljedećim

„4. Potpora ima oblik plaćanja jednokratnog iznosa koji se mora isplatiti do 31. prosinca 2021. na temelju zahtjeva za potporu koje je nadležno tijelo odobrilo do 30. lipnja 2021. Naknadna nadoknada od strane Komisije izvršava se u skladu s odobrenim proračunskim sredstvima i podložno dostupnom financiranju. Razina plaćanja može se razlikovati prema kategorijama korisnika u skladu s objektivnim i nediskriminirajućim kriterijima.”;

9. u članku 42., stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Uz zadaće iz članka 34. Uredbe (EU) br. 1303/2013 i članka 4. Uredbe (EU) 2020/2220, lokalne akcijske skupine mogu obavljati i dodatne zadaće koje im je dodijelilo upravljačko tijelo i/ili agencija za plaćanja.”;

10. u članku 51. stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„Odstupajući od prvog podstavka, države članice čiji je ukupan iznos potpore Unije za ruralni razvoj za razdoblje 2014.–2020., kako je utvrđeno u Prilogu I. ovoj Uredbi, manji od 1 800 milijuna EUR mogu, nakon produljenja svojih programa u skladu s člankom 1. Uredbe (EU) 2020/2020/2220, odlučiti da se 5 % ukupnog iznosa svakog programa ruralnog razvoja namijeni zadaćama iz članka 59. Uredbe (EU) br. 1303/2013.”;

11. članak 58. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ne dovodeći u pitanje stavke 5., 6. i 7., ukupan iznos potpore Unije za ruralni razvoj sukladno ovoj Uredbi za razdoblje od 1. siječnja 2021. do 31. prosinca 2022. iznosi najviše 26 896 831 880 EUR, u tekućim cijenama, u skladu s višegodišnjim financijskim okvirom za godine od 2021. do 2027.”;

- (b) stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. Kako bi se uzela u obzir kretanja povezana s godišnjom raspodjelom iz stavka 4. ovog članka, između ostalog prijenosi iz stavaka 5. i 6. ovog članka te prijenosi koji proizlaze iz primjene članka 1. Uredbe (EU) 2020/..., kako bi se provele tehničke prilagodbe bez promjene ukupnih dodjela ili kako bi s2020/2220e uzele u obzir sve ostale promjene predviđene zakonodavnim aktom nakon donošenja ove Uredbe, Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 83. ove Uredbe za preispitivanje gornjih granica utvrđenih u Prilogu I. ovoj Uredbi.”;

12. umeće se sljedeći članak:

„Članak 58.a

Sredstva za oporavak poljoprivrednog sektora Unije i ruralnih područja

1. Članak 1. stavak 2. točka (g) Uredbe Vijeća (EU) 2020/2094 (Uredba o EURI-ju) * provodi se u skladu s ovim člankom mjerama koje su prihvatljive u okviru EPFRR-a i usmjerene na otklanjanje utjecaja krize uzrokovane bolešću COVID-19, iznosom od 8 070 486 840 EUR u tekućim cijenama od iznosa iz članka 2. stavka 2. točke (a) podtočke vi. te uredbe, podložno članku 3. stavcima 3., 4. i 8. te uredbe.

Taj iznos od 8 070 486 840 EUR u tekućim cijenama čini vanjske namjenske prihode u skladu s člankom 21. stavkom 5. Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća **.

Stavlja se na raspolaganje kao dodatna sredstva za proračunsku obvezu u okviru EPFRR-a za godine 2021. i 2022. uz ukupna sredstva utvrđena u članku 58. ove Uredbe kako slijedi:

— 2021.: 2 387 718 000 EUR,

— 2022.: 5 682 768 840 EUR.

Za potrebe ove Uredbe i uredaba (EU) br. 1306/2013 i (EU) br. 1307/2013 ta dodatna sredstva smatraju se iznosima kojima se financiraju mjere u okviru EPFRR-a. Smatraju se dijelom ukupnog iznosa potpore Unije za ruralni razvoj, kako je navedeno u članku 58. stavku 1. ove Uredbe, kojem se dodaju kada se upućuje na ukupni iznos potpore Unije za ruralni razvoj. Članak 14. Uredbe (EU) br. 1307/2013 ne primjenjuje se na dodatna sredstva iz ovog stavka i stavka 2. ovog članka.

2. Raspodjela dodatnih sredstava iz stavka 1. ovog članka po državi članici nakon odbitka iznosa iz stavka 7. ovog članka utvrđena je u Prilogu I.a.

3. Postotni pragovi ukupnog doprinosa iz EPFRR-a za program ruralnog razvoja iz članka 59. stavaka 5. i 6. ove Uredbe ne primjenjuju se na dodatna sredstva iz stavka 1. ovog članka. Međutim, države članice osiguravaju da je barem jednaki ukupni udio doprinosa iz EPFRR-a, što uključuje i dodatna sredstva iz stavka 2. ovog članka, rezerviran u svakom programu ruralnog razvoja za mjere iz članka 59. stavka 6. ove Uredbe, u skladu s člankom 1. stavkom 2. Uredbe (EU) 2020/2220

4. Najmanje 37 % dodatnih sredstava iz stavka 2. ovog članka u svakom programu ruralnog razvoja rezervirano je za mjere iz članka 33. i članka 59. stavaka 5. i 6., a posebno za:

- (a) ekološki uzgoj;
- (b) ublažavanje klimatskih promjena i prilagodbu klimatskim promjenama, uključujući smanjenje emisija stakleničkih plinova iz poljoprivrede;
- (c) očuvanje tla, uključujući poboljšanje plodnosti tla sekvencijom ugljika;
- (d) učinkovitije korištenje i gospodarenje vodom, uključujući uštede;
- (e) stvaranje, očuvanje i obnovu staništa poticajnih za bioraznolikost;
- (f) smanjenje rizika i učinaka povezanih s upotrebom pesticida i antimikrobnih sredstava;
- (g) dobrobit životinja;
- (h) aktivnosti suradnje u okviru inicijative LEADER.

5. Najmanje 55 % dodatnih sredstava iz stavka 2. ovog članka rezervirano je u svakom programu ruralnog razvoja za mjere iz članaka 17., 19., 20. i 35., pod uvjetom da se planiranom primjenom tih mjera u programima ruralnog razvoja potiče gospodarski i socijalni razvoj u ruralnim područjima te doprinosi otpornom, održivom i digitalnom gospodarskom oporavku u skladu s, među ostalim, ciljevima koji se nastoje ostvariti ovom Uredbom koji se odnose na poljoprivredu, zaštitu okoliša i klimu, a posebno na:

- (a) kratke lance opskrbe i lokalna tržišta;
- (b) učinkovitost resursa, uključujući preciznu i pametnu poljoprivredu, inovacije, digitalizaciju i modernizaciju strojeva i opreme za proizvodnju;
- (c) sigurnosne uvjete na radu;
- (d) obnovljive izvore energije, kružno gospodarstvo i biogospodarstvo;
- (e) pristup visokokvalitetnom ICT-u u ruralnim područjima.

Pri dodjeli dodatnih sredstava iz stavka 2. ovog članka države članice mogu odlučiti odstupiti od postotnog praga utvrđenog u prvom podstavku ovog stavka u mjeri potrebnoj za poštovanje načela nedopustivosti regresije utvrđenog u članku 1. stavku 2. Uredbe (EU) 2020/2020/2220. Međutim, države članice mogu umjesto toga odlučiti odstupiti od tog načela nedopustivosti regresije u mjeri potrebnoj za usklađivanje s postotnim pragom utvrđenim u prvom podstavku ovog stavka.

6. Do 4 % ukupnih dodatnih sredstava iz stavka 2. ovog članka može se na inicijativu država članica u skladu s člankom 51. stavkom 2. dodijeliti za tehničku pomoć za programe ruralnog razvoja. Taj postotni prag može biti 5 % za one države članice na koje se primjenjuje članka 51. stavak 2. četvrti podstavak.

7. Do 0,25 % ukupnih dodatnih sredstava iz stavka 1. ovog članka može se dodijeliti za tehničku pomoć u skladu s člankom 51. stavkom 1.

8. Proračunske obveze koje se odnose na dodatna sredstva iz stavaka 1. i 2. ovog članka u svakom programu ruralnog razvoja izvršavaju se odvojeno od dodijeljenih sredstava iz članka 58. stavka 4.

9. Članci 20., 21. i 22. Uredbe (EU) br. 1303/2013. ne primjenjuju se na ukupna dodatna sredstva iz stavaka 1. i 2. ovog članka.

* Uredba Vijeća (EU) 2020/2094 od 14. prosinca 2020. o uspostavi Instrumenta Europske unije za oporavak radi potpore oporavku nakon krize uzrokovane bolešću COVID-19 (SL L 433, 22.12.2020., str. 23.).

** Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredbi (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL L 193, 30.7.2018., str. 1.).”;

13. članak 59. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 4. umeće se sljedeća točka:

„(ea) 100 % za djelatnosti koje se financiraju iz dodatnih sredstava iz članka 58.a stavka 1. Države članice mogu utvrditi jedinstvenu, posebnu stopu doprinosa iz EPFRR-a koja se primjenjuje na sve te djelatnosti;”;

- (b) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Najmanje 5 % ukupnog doprinosa iz EPFRR-a za program ruralnog razvoja, a u slučaju Hrvatske 2,5 % tog doprinosa, rezervirano je za LEADER i lokalni razvoj pod vodstvom zajednice kako je navedeno u članku 4. Uredbe (EU) 2020/2220.

Kada se države članice koriste mogućnošću predviđenom u članku 14. stavku 1. šestom ili sedmom podstavku Uredbe (EU) br. 1307/2013, postotci utvrđeni u prvom podstavku ovog stavka primjenjuju se na ukupan doprinos iz EPFRR-a za program ruralnog razvoja bez dodatne potpore stavljene na raspolaganje u skladu s člankom 14. stavkom 1. šestim ili sedmim podstavkom Uredbe (EU) br. 1307/2013.”;

(c) stavak 6.a zamjenjuje se sljedećim:

„6.a Potpora u okviru EPFRR-a koja se pruža na temelju članka 39.b ne smije premašiti 2 % ukupnog doprinosa EPFRR-a programu ruralnog razvoja za razdoblje 2014.–2020., kako je utvrđeno u Prilogu I. ovoj Uredbi.”;

14. u članku 75., stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Država članica dužna je dostaviti Komisiji godišnje izvješće o provedbi programa ruralnog razvoja u prethodnoj kalendarskoj godini do 30. lipnja 2016. te do 30. lipnja svake sljedeće godine do 2026., uključujući tu godinu. Izvješće dostavljeno 2016. obuhvaća kalendarske godine 2014. i 2015.”;

15. članak 78. zamjenjuje se sljedećim:

„U 2026. države članice dužne su izraditi izvješće o ex post evaluaciji za svaki od svojih programa ruralnog razvoja. To izvješće dostavlja se Komisiji do 31. prosinca 2026.”;

16. Prilog I. mijenja se u skladu s Prilogom I. ovoj Uredbi;

17. umeće se novi Prilog I.A kako je navedeno u Prilogu I.A ovoj Uredbi;

18. Prilog II. mijenja se kako slijedi:

(a) članak 17. stavak 3. Ulaganje u fizičku imovinu, četvrti stupac mijenja se kako slijedi:

i. redak 6 zamjenjuje se sljedećim:

„iznosa prihvatljivih ulaganja u ostalim regijama

Navedene stope mogu se povećati za dodatnih najviše 35 postotnih bodova u slučaju operacija financiranja iz sredstava iz članka 58.a stavka 1. kojima se doprinosi otpornom, održivom i digitalnom gospodarskom oporavku pod uvjetom da takva potpora ne premašuje 75 % te za dodatnih 20 postotnih bodova, pod uvjetom da maksimalna kombinirana potpora ne premašuje 90 %, za:

- mlade poljoprivrednike kako su definirani u ovoj Uredbi ili one koji su već uspostavili gospodarstvo tijekom pet godina prije podnošenja zahtjeva za potporu,
- zajednička ulaganja i integrirane projekte, uključujući one povezane sa spajanjem organizacija proizvođača,
- područja s prirodnim i ostalim posebnim ograničenjima iz članka 32.,
- djelatnosti podržane u okviru programa EPI,
- ulaganja povezana s djelatnostima iz članaka 28. i 29.”;

ii. redak 11. zamjenjuje se sljedećim:

„iznosa prihvatljivih ulaganja u ostalim regijama

Navedene stope mogu se povećati za dodatnih najviše 35 postotnih bodova u slučaju operacija financiranja iz sredstava iz članka 58.a stavka 1. kojima se doprinosi otpornom, održivom i digitalnom gospodarskom oporavku pod uvjetom da takva potpora ne premašuje 75 % te za dodatnih 20 postotnih bodova, pod uvjetom da maksimalna kombinirana potpora ne premašuje 90 %, za djelatnosti koje se podupiru u okviru programa EPI ili one povezane sa spajanjem organizacija proizvođača”;

(b) članak 19. stavak 6. Razvoj poljoprivrednih gospodarstava i poslovanja, četvrti stupac, redak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„po mladom poljoprivredniku u skladu s člankom 19. stavkom 1. točkom (a) podtočkom i.

Taj iznos može se uvećati za dodatnih najviše 30 000 EUR u slučaju operacija financiranja iz sredstava iz članka 58.a stavka 1.”.

Članak 8.

Izmjene Uredbe (EU) br. 1306/2013

Uredba (EU) br. 1306/2013 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 25. dodaje se sljedeći podstavak:

„Za svaku od godina 2021. i 2022. iznos pričuve jest 400 milijuna EUR (u cijenama iz 2011.) i uključen je u naslov 3 višegodišnjeg financijskog okvira kako je navedeno u Prilogu Uredbi Vijeća (EU) 2020/2093 * Uredba o VFO).

* Uredba Vijeća (EU) 2020/2093 od 17. prosinca 2020. o utvrđivanju višegodišnjeg financijskog okvira za razdoblje 2021.–2027. (SL L 433, 22.12.2020., str. 11.);

2. članak 33. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 33.

Proračunske obveze

U pogledu proračunskih obveza Unije za programe ruralnog razvoja primjenjuje se članak 76. Uredbe (EU) br. 1303/2013 i, kada je to primjenjivo, u vezi s člankom 2. stavkom 2. Uredbe (EU) 2020/2220 Europskog parlamenta i Vijeća *.

* Uredba (EU) 2020/2220 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. prosinca 2020. o utvrđivanju određenih prijelaznih odredaba za potporu iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) i Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) u godinama 2021. i 2022. i izmjeni uredaba (EU) br. 1305/2013, (EU) br. 1306/2013 i (EU) br. 1307/2013 u pogledu sredstava i primjene u godinama 2021. i 2022. te Uredbe (EU) br. 1308/2013 u pogledu sredstava i raspodjele takve potpore u godinama 2021. i 2022. (SL L 437, 28.12.2020., str. 1.);

3. u članku 35. dodaje se sljedeći stavak:

„5. Za programe koji su produljeni u skladu s člankom 1. Uredbe (EU) 2020/2220 ne dodjeljuje se pretfinanciranje u pogledu sredstava namijenjenih za 2021. i 2022. ili dodatnih sredstava iz članka 58.a stavaka 1. i 2. Uredbe (EU) br. 1305/2013.”;

4. u članku 36. stavku 3. dodaje se sljedeći podstavak:

„Prvi podstavak točka (b) primjenjuje se *mutatis mutandis* na dodatna sredstva iz članka 58.a Uredbe (EU) br. 1305/2013.”;

5. u članku 37., stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Nakon primitka posljednjeg godišnjeg izvješća o napretku u provedbi programa ruralnog razvoja i ovisno o raspoloživosti sredstava Komisija isplaćuje preostali iznos na temelju važećeg financijskog plana, godišnje računovodstvene dokumentacije za posljednju godinu provedbe relevantnog programa ruralnog razvoja i odgovarajuće odluke o poravnanju. Ta se računovodstvena dokumentacija dostavlja Komisiji najkasnije šest mjeseci nakon konačnog datuma za prihvatljivost izdataka kako je naveden u članku 65. stavku 2. Uredbe (EU) br. 1303/2013 i, kada je to primjenjivo, u vezi s člankom 2. stavkom 2. Uredbe (EU) 2020/2220, te su njome obuhvaćeni izdaci koje je agencija za plaćanja ostvarila do posljednjeg datuma za prihvatljivost izdataka.”;

6. u članku 38., stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Dio proračunskih obveza koji je još uvijek raspoloživ posljednjeg datuma za prihvatljivost izdataka kako je naveden u članku 65. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1303/2013 i, kada je to primjenjivo, u vezi s člankom 2. stavkom 2. Uredbe (EU) 2020/2020/2220, za koji izjava o izdacima nije predočena u roku od šest mjeseci od tog datuma automatski se opoziva.”.

Članak 9.

Izmjene Uredbe (EU) br. 1307/2013

Uredba (EU) br. 1307/2013 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 11. stavku 6. dodaje se sljedeći podstavak:

„Države članice obavješćuju Komisiju o odlukama donesenima u skladu s ovim člankom i o svakom procijenjenom rezultatu smanjenjâ za godinu 2021. do 19. veljače 2021. te za godinu 2022. do 1. kolovoza 2021.”;

2. članak 14. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Države članice mogu odlučiti staviti na raspolaganje, kao dodatnu potporu koja se financira u okviru EPFRR-a u financijskim godinama 2022. i 2023., do 15 % svojih godišnjih nacionalnih gornjih granica za kalendarske godine 2021. i 2022. navedenih u Prilogu II. ovoj Uredbi. Posljedično, odgovarajući iznos više nije dostupan za dodjelu izravnih plaćanja. Ta se odluka Komisiji priopćuje do 19. veljače 2021. za kalendarsku godinu 2021. i do 1. kolovoza 2021. za kalendarsku godinu 2022., te se u njoj navodi odabrani postotak.”;

- (b) u stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„Države članice koje za financijske godine 2022. i 2023. ne donesu odluku iz stavka 1. sedmog podstavka mogu odlučiti staviti na raspolaganje za izravna plaćanja do 15 %, ili u slučaju Bugarske, Estonije, Španjolske, Latvije, Litve, Poljske, Portugala, Rumunjske, Slovačke, Finske i Švedske do 25 %, iznosa dodijeljenog potpori koja se u financira u okviru EPFRR-a u financijskoj godini 2022. na temelju Uredbe (EU) br. 1305/2013, a u financijskoj godini 2023. na temelju zakonodavstva Unije donesenog nakon donošenja Uredbe Vijeća (EU) 2020/2093 * (Uredba o VFO-u). Posljedično, odgovarajući iznos više nije dostupan za potporu koja se financira u okviru EPFRR-a. Ta se odluka Komisiji priopćuje do 19. veljače 2021. za financijsku godinu 2021. i do 1. kolovoza 2021. za financijsku godinu 2022., te se u njoj navodi odabrani postotak.

* Uredba Vijeća (EU) 2020/2093 od 17. prosinca 2020. o utvrđivanju višegodišnjeg financijskog okvira za razdoblje 2021.–2027. (SL L 433, 22.12.2020., str. 11.).”;

3. članak 22. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Za svaku državu članicu, iznos izračunan u skladu sa stavkom 1. ovog članka može se povećati za najviše 3 % relevantne godišnje nacionalne gornje granice određene u Prilogu II., nakon što se oduzme iznos nastao primjenom članka 47. stavka 1. za relevantnu godinu. Ako pojedina država članica primijeni takvo povećanje, Komisija uzima u obzir to povećanje prilikom određivanja godišnje nacionalne gornje granice za program osnovnih plaćanja na temelju stavka 1. ovog članka. U tu svrhu države članice obavješćuju Komisiju do 1. kolovoza 2014. o godišnjim postotcima za koje se povećava iznos izračunan na temelju stavka 1. ovog članka. Države članice do 19. veljače 2021. obavješćuju Komisiju o godišnjem postotku za koji se iznos izračunan na temelju stavka 1. ovog članka povećava za kalendarske godine 2021. i 2022.”;

- (b) u stavku 5. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ako se za kalendarske godine 2021. i 2022. gornja granica koju je Komisija odredila za državu članicu u skladu sa stavkom 1. ovog članka razlikuje od gornje granice za prethodnu godinu zbog promjene iznosa navedenog u Prilogu II. ili zbog bilo koje odluke koju je ta država članica donijela u skladu s ovim člankom, člankom 14. stavcima 1. ili 2., člankom 42. stavkom 1., člankom 49. stavkom 1., člankom 51. stavkom 1. ili člankom 53., ta država članica linearno smanjuje ili povećava vrijednost svih prava na plaćanje i/ili smanjuje ili povećava nacionalnu rezervu ili regionalne rezerve kako bi se osigurala usklađenost sa stavkom 4. ovog članka.”;

4. u članku 23. stavku 6. dodaje se sljedeći podstavak:

„Države članice koje primjenjuju stavak 1. prvi podstavak obavješćuju Komisiju o odlukama iz stavaka 2. i 3., i to do 19. veljače 2021. za kalendarsku godinu 2021. i do 1. kolovoza 2021. za kalendarsku godinu 2022.”;

5. u članku 25. dodaju se sljedeći stavci:

„11. Nakon primjene prilagodbe iz članka 22. stavka 5. države članice koje su iskoristile odstupanje predviđeno u stavku 4. ovog članka mogu odlučiti da se jedinična vrijednost prava na plaćanje koja poljoprivrednici posjeduju na dan 31. prosinca 2019., a čija je vrijednost manja od vrijednosti nacionalne ili regionalne jedinične vrijednosti u 2020. izračunane u skladu s drugim podstavkom ovog stavka, poveća kako bi se uskladila s nacionalnom ili regionalnom jediničnom vrijednošću u 2020. Povećanje se izračunava u skladu sa sljedećim uvjetima:

- (a) metoda izračuna za povećanje koje je dotična država članica odlučila izvršiti temelji se na objektivnim i nediskriminirajućim kriterijima;
- (b) u svrhu financiranja povećanja smanjuju se sva prava na plaćanje ili dio tih prava koja poljoprivrednici imaju u vlasništvu ili zakupu na dan 31. prosinca 2019., a čija je vrijednost veća od vrijednosti nacionalne ili regionalne jedinične vrijednosti u 2020. izračunane u skladu s drugim podstavkom ovog stavka; to smanjenje primjenjuje se na razliku između vrijednosti tih prava i nacionalne ili regionalne jedinične vrijednosti u 2020.; primjena tog smanjenja temelji se na objektivnim i nediskriminirajućim kriterijima koji mogu uključivati utvrđivanje najvećeg mogućeg smanjenja.

Nacionalna ili regionalna jedinična vrijednost u 2020. iz prvog podstavka ovog stavka izračunava se dijeljenjem nacionalne ili regionalne gornje granice za program osnovnog plaćanja određene u skladu s člankom 22. stavkom 1. ili člankom 23. stavkom 2. za 2020., pri čemu treba isključiti iznos nacionalne rezerve ili regionalnih rezervi, s brojem prava na plaćanje koja poljoprivrednici imaju u vlasništvu ili zakupu na dan 31. prosinca 2019.

Odstupajući od prvog podstavka ovog stavka, države članice koje su iskoristile odstupanje predviđeno u stavku 4. ovog članka mogu odlučiti zadržati vrijednost pravâ na plaćanje izračunanu u skladu s tim stavkom podložno prilagodbi iz članka 22. stavka 5.

Države članice pravodobno obavješćuju poljoprivrednike o vrijednosti njihovih prava na plaćanje izračunanoj u skladu s ovim stavkom.

12. Za kalendarske godine 2021. i 2022. države članice mogu odlučiti primijeniti dodatnu unutarnju konvergenciju primjenom stavka 11. na dotičnu godinu.”;

6. u članku 29. dodaje se sljedeći stavak:

„Za kalendarske godine 2020. i 2021. države članice obavješćuju Komisiju o svojim odlukama iz članka 25. stavaka 11. i 12. do 19. veljače 2021.

Za kalendarsku godinu 2022. države članice obavješćuju Komisiju o svojoj odluci iz članka 25. stavka 12. do 1. kolovoza 2021.”;

7. u članku 30. stavku 8. dodaje se sljedeći podstavak:

„Za dodjele iz nacionalne rezerve ili regionalnih rezervi u 2021. i 2022. iznos nacionalne rezerve ili regionalnih rezervi koji treba isključiti u skladu s drugim podstavkom ovog stavka prilagođava se u skladu s člankom 22. stavkom 5. drugim podstavkom. Treći podstavak ovog stavka ne primjenjuje se za dodjele iz nacionalne rezerve ili regionalnih rezervi u 2021. i 2022.”;

8. članak 36. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Države članice koje primjenjuju program jedinstvenih plaćanja po površini u 2020. nastavljaju ga primjenjivati nakon 31. prosinca 2020.”;

- (b) u stavku 4., drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Za svaku državu članicu, iznos izračunan u skladu s prvim podstavkom ovog stavka može se povećati za najviše 3 % relevantne godišnje nacionalne gornje granice određene u Prilogu II., nakon što se oduzme iznos nastao primjenom članka 47. stavka 1. za relevantnu godinu. Ako pojedina država članica primijeni takvo povećanje, Komisija uzima u obzir to povećanje prilikom određivanja godišnje nacionalne gornje granice za program jedinstvenih plaćanja po površini na temelju prvog podstavka ovog stavka. U tu svrhu države članice obavješćuju Komisiju do 31. siječnja 2018. o godišnjim postotcima za koje treba povećati iznos izračunan na temelju

stavka 1. ovog članka u svakoj kalendarskoj godini od 2018. Države članice do 19. veljače 2021. obavješćuju Komisiju o godišnjem postotku za koji se iznos izračunan na temelju stavka 1. ovog članka povećava za kalendarske godine 2021. i 2022.”;

9. članak 37. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Države članice koje dodjeljuju prijelaznu nacionalnu potporu u razdoblju 2015.–2020. mogu odlučiti dodijeliti prijelaznu nacionalnu potporu u 2021. i 2022.”;

(b) u stavku 4., šesta alineja zamjenjuje se sljedećim:

„— 50 % u 2020., 2021. i 2022.”;

10. članak 41. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice mogu do 1. kolovoza svake godine odlučiti da od sljedeće godine dodjeljuju godišnje plaćanje poljoprivrednicima koji imaju pravo na plaćanje u okviru programa osnovnih plaćanja iz poglavlja 1. odjeljaka 1., 2., 3. i 5. ili u okviru programa jedinstvenih plaćanja po površini iz poglavlja 1. odjeljka 4. („preraspodjela plaćanja”). Države članice mogu donijeti takvu odluku do 19. veljače 2021. za kalendarsku godinu 2021. i do 1. kolovoza 2021. za kalendarsku godinu 2022. Države članice koje već primjenjuju preraspodjelu plaćanja mogu preispitati svoju odluku o dodjeli takvih plaćanja ili pojedinosti programa do 19. veljače 2021. za kalendarsku godinu 2021. i do 1. kolovoza 2021. za kalendarsku godinu 2022.

Države članice obavješćuju Komisiju o svakoj takvoj odluci do odgovarajućeg datuma iz prvog podstavka.”

11. u članku 42. stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Države članice obavješćuju Komisiju o postotku iz prvog podstavka do 19. veljače 2021. za kalendarsku godinu 2021. i do 1. kolovoza 2021. za kalendarsku godinu 2022.”;

12. u članku 49. stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Države članice koje dodjeljuju plaćanja u skladu s člankom 48. u kalendarskoj godini 2020. obavješćuju Komisiju o postotku iz prvog podstavka do 19. veljače 2021. za kalendarsku godinu 2021. i do 1. kolovoza 2021. za kalendarsku godinu 2022.”;

13. u članku 51., prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„1. Kako bi financirale plaćanje za mlade poljoprivrednike, države članice koriste se postotkom, koji ne smije biti veći od 2 %, godišnje nacionalne gornje granice određene u Prilogu II. Države članice obavješćuju Komisiju do 1. kolovoza 2014. o procijenjenom postotku potrebnom za financiranje tog plaćanja. Države članice do 19. veljače 2021. obavješćuju Komisiju o procijenjenim postotcima potrebnima za financiranje tog plaćanja za kalendarske godine 2021. i 2022.”;

14. u članku 52., stavak 10. zamjenjuje se sljedećim:

„10. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 70. kojima se ova Uredba dopunjuje u pogledu mjera kako korisnici dobrovoljne proizvodno vezane potpore ne bi bili pogođeni strukturnim tržišnim neravnotežama u pojedinom sektoru. Tim delegiranim aktima državama članicama može se dopustiti da odluče da se takva potpora može nastaviti isplaćivati do 2022. na temelju proizvodnih jedinica za koje je dobrovoljna proizvodno vezana potpora dodijeljena u proteklom referentnom razdoblju.”;

15. članak 53. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaje se sljedeći stavak:

„Države članice koje nisu dodijelile dobrovoljnu proizvodno vezanu potporu do godine potraživanja 2020. mogu donijeti odluku u skladu s prvim podstavkom za kalendarsku godinu 2021. do 19. veljače 2021.”;

(b) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Države članice mogu do 1. kolovoza svake godine preispitati svoju odluku u skladu s ovim poglavljem.

Do 8. veljače 2020. države članice mogu također preispitati svoju odluku u skladu s ovim poglavljem u mjeri u kojoj je to potrebno za prilagodbu odluci o fleksibilnosti među stupovima za kalendarsku godinu 2020. donesenoj u skladu s člankom 14.

Države članice do 19. veljače 2021. za kalendarsku godinu 2021 i do 1. kolovoza 2021. za kalendarsku godinu 2022. moraju odlučiti hoće li nastaviti dodjeljivati dobrovoljnu proizvodno vezanu potporu za odgovarajuću godinu potraživanja ili će prestati dodjeljivati tu potporu.

Preispitivanjem u skladu s prvim i drugim podstavkom ovog stavka ili priopćenjem u skladu s trećim podstavkom ovog stavka države članice mogu odlučiti, s učinkom od sljedeće godine, a za kalendarske godine 2020. i 2021. s učinkom od iste kalendarske godine:

- (a) ostaviti nepromijenjenim, povećati ili smanjiti postotak utvrđen u skladu sa stavcima 1., 2. i 3., u okviru u njima utvrđenih ograničenja, kada je to primjenjivo, ili ostaviti nepromijenjenim ili smanjiti postotak utvrđen u skladu sa stavkom 4.;
- (b) izmijeniti uvjete za dodjelu potpore;
- (c) prestati dodjeljivati potporu na temelju ovog poglavlja.

Države članice priopćuju Komisiji svaku odluku koja se odnosi na prvi, drugi i treći podstavak ovog stavka do datumâ iz tih podstavaka. U priopćenju odluke koja se odnosi na preispitivanje u skladu s drugim podstavkom ovog stavka pojašnjava se veza između preispitivanja i odluke o fleksibilnosti među stupovima za kalendarsku godinu 2020. donesene u skladu s člankom 14.;

16. članak 54. stavak. 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice priopćuju Komisiji odluke iz članka 53. do datuma utvrđenih u tom članku. Osim odluke iz članka 53. stavka 6. četvrtog podstavka točke (c) priopćenje mora sadržavati podatke o ciljanim regijama, odabranim vrstama poljoprivredne djelatnosti ili sektorima te razini potpore koja se dodjeljuje. Priopćenja odluka iz članka 53. stavka 1. i odluke iz članka 53. stavka 6. trećeg podstavka moraju uključivati i postotak nacionalne gornje granice iz stavka 53. za odgovarajuću kalendarsku godinu.”;

17. u članku 58., stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Iznos posebnog plaćanja za pamuk po hektaru prihvatljive površine izračunava se za 2020. tako da se prinosi utvrđeni u stavku 2. pomnože sa sljedećim referentnim iznosima:

- Bugarska: 649,45 EUR,
- Grčka: 234,18 EUR,
- Španjolska: 362,15 EUR,
- Portugal: 228,00 EUR.

Iznos posebnog plaćanja za pamuk po hektaru prihvatljive površine izračunava se za 2021. i 2022. tako da se prinosi utvrđeni u stavku 2. pomnože sa sljedećim referentnim iznosima:

- Bugarska: 636,13 EUR,
- Grčka: 229,37 EUR,
- Španjolska: 354,73 EUR,
- Portugal: 223,32 EUR.”;

18. prilozi II. i III. mijenjaju se u skladu s Prilogom III. ovoj Uredbi.

Članak 10.

Izmjene Uredbe (EU) br. 1308/2013

Uredba (EU) br. 1308/2013 mijenja se kako slijedi:

1. članak 29. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Programi rada, izrađeni za razdoblje koje počinje 1. travnja 2021., završavaju 31. prosinca 2022.”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Financiranje sredstvima Unije za programe rada iz stavka 1. u 2020. iznosi:

- (a) 11 098 000 EUR za Grčku;
- (b) 576 000 EUR za Francusku;
- (c) 35 991 000 EUR za Italiju.

Financiranje sredstvima Unije za programe rada iz stavka 1. u svakoj od godina 2021. i 2022. iznosi:

- (a) 10 666 000 EUR za Grčku;
- (b) 554 000 EUR za Francusku;
- (c) 34 590 000 EUR za Italiju.”;

2. u članku 33. stavku 1. dodaju se sljedeći podstavci:

„Operativni programi čije se produljenje u skladu s najvećim mogućim trajanjem od pet godina iz prvog podstavka mora odobriti nakon 29. prosinca 2020. mogu se produljiti samo do 31. prosinca 2022.

Odstupajući od prvog podstavka, novi operativni programi koji su odobreni nakon 29. prosinca 2020. traju najdulje tri godine.”;

3. u članku 55. stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Odstupajući od prvog podstavka, nacionalni programi izrađeni za razdoblje od 1. kolovoza 2019. do 31. srpnja 2022. produljuju se do 31. prosinca 2022. Države članice mijenjaju svoje nacionalne programe kako bi to produljenje uzele u obzir te Komisiju obavješćuju o izmijenjenim programima radi njihova odobrenja.”;

4. u članku 58., stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Financiranje sredstvima Unije za potporu organizacijama proizvođača predviđenu u stavku 1. u 2020. za Njemačku iznosi 2 277 000 EUR.

Financiranje sredstvima Unije za potporu organizacijama proizvođača predviđenu u stavku 1. u svakoj od godina 2021. i 2022. za Njemačku iznosi 2 188 000 EUR.”;

5. u članku 62. stavku 3. dodaju se sljedeći podstavci:

„Odstupajući od prvog podstavka, valjanost odobrenja dodijeljenih u skladu s člankom 64. i člankom 66. stavkom 1., koja istječu u 2020., produljuje se do 31. prosinca 2021.

Proizvođači koji imaju odobrenja u skladu s člankom 64. i člankom 66. stavkom 1. ove Uredbe, koja istječu u 2020., ne podliježu, odstupajući od prvog podstavka ovog stavka, administrativnoj kazni iz članka 89. stavka 4. Uredbe (EU) br. 1306/2013, pod uvjetom da do 28. veljače 2021. obavijeste nadležna tijela da ne namjeravaju iskoristiti svoja odobrenja i da ne žele iskoristiti produljenje njihove valjanosti kako je navedeno u drugom podstavku ovog stavka.”;

6. članak 68. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1., drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Takva konverzija provodi se na temelju zahtjeva koje ti proizvođači moraju podnijeti prije 31. prosinca 2015. Države članice mogu odlučiti dopustiti proizvođačima da takav zahtjev za konverziju pravâ u odobrenja podnesu do 31. prosinca 2022.”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Razdoblje valjanosti odobrenja dodijeljenih na temelju stavka 1. istovjetno je razdoblju valjanosti prava sadnje iz stavka 1. Ako se ne upotrebljavaju, ta odobrenja istječu najkasnije 31. prosinca 2018. ili, ako je država članica donijela odluku iz stavka 1. drugog podstavka, najkasnije 31. prosinca 2025.”;

7. na kraju glave II. poglavlja III. odjeljka 4. umeće se sljedeći članak:

„Članak 167.a

Pravila o stavljanju na tržište kojima se poboljšava i stabilizira funkcioniranje zajedničkog tržišta maslinovim uljima

1. Kako bi se poboljšalo i stabiliziralo funkcioniranje zajedničkog tržišta maslinovim uljima, što uključuje masline iz kojih se proizvode ta ulja, države članice proizvođači mogu utvrditi pravila o stavljanju na tržište kojima se uređuje ponuda.

Takva pravila moraju biti razmjerna cilju koji se nastoji ostvariti te ne smiju:

- (a) odnositi se na transakcije nakon prvog stavljanja dotičnog proizvoda na tržište;
- (b) dopuštati dogovor o cijenama, uključujući slučajeve kada su cijene postavljene kao smjernice ili preporuke;
- (c) učiniti nedostupnim prekomjerni udio proizvodnje u tržišnoj godini koji bi inače bio dostupan.

2. Pravila iz stavka 1. u cijelosti se objavljuju u službenom glasilu dotične države članice kako bi se gospodarske subjekte obavijestilo o njima.

3. Države članice obavješćuju Komisiju o svakoj odluci donesenoj na temelju ovog članka.”;

8. u članku 211. dodaje se sljedeći stavak:

„3. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, članci 107., 108. i 109. UFEU-a ne primjenjuju se na nacionalne fiskalne mjere prema kojima države članice odluče odstupiti od općih poreznih pravila dopuštajući da se osnovica poreza na dohodak za poljoprivrednike izračunava na temelju višegodišnjeg razdoblja s ciljem uklanjanja razlika u poreznoj osnovici tijekom određenog broja godina.”;

9. u članku 214.a dodaje se sljedeći stavak:

„Finska u 2021. i 2022. može nastaviti dodjeljivati nacionalne potpore iz prvog stavka, podložno istim uvjetima i iznosima kako ih je Komisija odobrila za 2020. godinu.”;

10. Prilog VI. zamjenjuje se tekstom navedenim u Prilogu IV. ovoj Uredbi.

GLAVA III.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 11.

Stupanje na snagu i primjena

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 9. točka 5. (u vezi s člankom 25. stavkom 11. Uredbe (EU) br. 1307/2013) i članak 10. točka 5. (u vezi s člankom 62. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1308/2013) primjenjuju se od 1. siječnja 2020.

Odstupajući od prvog stavka ovog članka, članak 7. točka 12., točka 13. podtočka (a) i točke 17. i 18. stupaju na snagu na dan stupanja na snagu Uredbe o EURI-ju. Članak 7. točka 12., točka 13. podtočka (a) i točke 17. i 18. primjenjuju se od 1. siječnja 2021.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 23. prosinca 2020.

Za Europski parlament
Predsjednik
D. M. SASSOLI

Za Vijeće
Predsjednik
M. ROTH

PRILOG I.

Prilog I. Uredbi (EU) br. 1305/2013 mijenja se kako slijedi:

1. naslov se zamjenjuje sljedećim:

„**DIO PRVI: RASPODJELA POTPORE UNIJE ZA RURALNI RAZVOJ (2014.–2020.)**”;

2. dodaju se sljedeći naslov i tablica:

„**DIO DRUGI: RASPODJELA POTPORE UNIJE ZA RURALNI RAZVOJ (2021. I 2022.)**

(tekuće cijene u EUR)

	2021.	2022.
Belgija	101 120 350	82 800 894
Bugarska	344 590 304	282 162 644
Češka	316 532 230	259 187 708
Danska	92 734 249	75 934 060
Njemačka	1 334 041 136	1 092 359 738
Estonija	107 490 074	88 016 648
Irska	380 590 206	311 640 628
Grčka	680 177 956	556 953 600
Španjolska	1 319 414 366	1 080 382 825
Francuska	1 782 336 917	1 459 440 070
Hrvatska	363 085 794	297 307 401
Italija	1 648 587 531	1 349 921 375
Cipar	29 029 670	23 770 514
Latvija	143 490 636	117 495 173
Litva	238 747 895	195 495 162
Luksemburg	15 034 338	12 310 644
Mađarska	509 100 229	416 869 149
Malta	24 406 009	19 984 497
Nizozemska	89 478 781	73 268 369
Austrija	635 078 708	520 024 752
Poljska	1 612 048 020	1 320 001 539
Portugal	660 145 863	540 550 620
Rumunjska	1 181 006 852	967 049 892
Slovenija	134 545 025	110 170 192
Slovačka	316 398 138	259 077 909
Finska	316 398 138	354 549 956
Švedska	258 769 726	211 889 741
Ukupno EU-27	14 750 974 100	12 078 615 700
Tehnička pomoć	36 969 860	30 272 220
Ukupno	14 787 943 960	12 108 887 920”

PRILOG II.

Prilog I.a Uredbi (EU) br. 1305/2013 umeće se kako slijedi:

„PRILOG I.a

RASPODJELA DODATNIH SREDSTAVA PO DRŽAVI ČLANICI KAKO JE NAVEDENO U ČLANKU 58.A

(tekuće cijene u EUR)

	2021.	2022.
Belgija	14 246 948	33 907 737
Bugarska	59 744 633	142 192 228
Češka	54 879 960	130 614 305
Danska	16 078 147	38 265 991
Njemačka	209 940 765	499 659 020
Estonija	18 636 494	44 354 855
Irska	56 130 739	133 591 159
Grčka	108 072 886	257 213 470
Španjolska	212 332 550	505 351 469
Francuska	256 456 603	610 366 714
Hrvatska	59 666 188	142 005 526
Italija	269 404 179	641 181 947
Cipar	3 390 542	8 069 491
Latvija	24 878 226	59 210 178
Litva	41 393 810	98 517 267
Luksemburg	2 606 635	6 203 790
Mađarska	88 267 157	210 075 834
Malta	2 588 898	6 161 577
Nizozemska	15 513 719	36 922 650
Austrija	101 896 221	242 513 006
Poljska	279 494 858	665 197 761
Portugal	104 599 747	248 947 399
Rumunjska	204 761 482	487 332 328
Slovenija	21 684 662	51 609 495
Slovačka	48 286 370	114 921 561
Finska	61 931 116	147 396 056
Švedska	44 865 170	106 779 104
Ukupno EU-27	2 381 748 705	5 668 561 918
Tehnička pomoć (0,25 %)	5 969 295	14 206 922
Ukupno	2 387 718 000	5 682 768 840

PRILOG III.

Prilozi II. i III. Uredbi (EU) br. 1307/2013 mijenjaju se kako slijedi:

1. u Prilogu II. dodaju se sljedeći stupci:

„2021.	2022.
494 926	494 926
788 626	797 255
854 947	854 947
862 367	862 367
4 915 695	4 915 695
190 715	193 576
1 186 282	1 186 282
1 891 660	1 890 730
4 800 590	4 797 439
7 285 001	7 274 171
344 340	374 770
3 628 529	3 628 529
47 648	47 648
339 055	344 140
569 965	578 515
32 748	32 748
1 243 185	1 243 185
4 594	4 594
717 382	717 382
677 582	677 582
3 030 049	3 061 233
595 873	600 528
1 891 805	1 919 363
131 530	131 530
391 174	396 034
515 713	517 532
685 676	685 904”

2. u Prilogu III. dodaju se sljedeći stupci:

„2021.	2022.
494,9	494,9
791,2	799,8
854,9	854,9
862,4	862,4

„2021.	2022.
4 915,7	4 915,7
190,7	193,6
1 186,3	1 186,3
2 075,7	2 074,7
4 860,3	4 857,1
7 285,0	7 274,2
344,3	374,8
3 628,5	3 628,5
47,6	47,6
339,1	344,1
570,0	578,5
32,7	32,7
1 243,2	1 243,2
4,6	4,6
717,4	717,4
677,6	677,6
3 030,0	3 061,2
596,1	600,7
1 891,8	1 919,4
131,5	131,5
391,2	396,0
515,7	517,5
685,7	685,9”

PRILOG IV.

Prilog VI. Uredbi (EU) br. 1308/2013 zamjenjuje se sljedećim:

„PRILOG VI.

PRORAČUNSKA OGRANIČENJA ZA PROGRAME POTPORE IZ ČLANKA 44. STAVKA 1.

u 1 000 EUR po proračunskoj godini					
	2014.	2015.	2016.	2017.–2020.	od 2021. nadalje
Bugarska	26 762	26 762	26 762	26 762	25 721
Češka	5 155	5 155	5 155	5 155	4 954
Njemačka	38 895	38 895	38 895	38 895	37 381
Grčka	23 963	23 963	23 963	23 963	23 030
Španjolska	353 081	210 332	210 332	210 332	202 147
Francuska	280 545	280 545	280 545	280 545	269 628
Hrvatska	11 885	11 885	11 885	10 832	10 410
Italija	336 997	336 997	336 997	336 997	323 883
Cipar	4 646	4 646	4 646	4 646	4 465
Litva	45	45	45	45	43
Luksemburg	588	—	—	—	—
Mađarska	29 103	29 103	29 103	29 103	27 970
Malta	402	—	—	—	—
Austrija	13 688	13 688	13 688	13 688	13 155
Portugal	65 208	65 208	65 208	65 208	62 670
Rumunjska	47 700	47 700	47 700	47 700	45 844
Slovenija	5 045	5 045	5 045	5 045	4 849
Slovačka	5 085	5 085	5 085	5 085	4 887
Ujedinjena Kraljevina	120	—	—	—	—